

Swindrecht Were

Heerjansdam

Hendrik Ido Ambacht

Zwijndrecht

Uitgave van:
Historisch Genootschap Hendrik Ido Ambacht en Historische Vereniging Zwijndrecht
Jaargang 25 nr. 1, mei 2011

De winkel van kapper Biesbroek aan de Kerkstraat.

Een scene uit 'Oranje grijpt in', opgevoerd door toneelvereniging 'Opgang'.

Inhoud

Voorwoord	2
CKV 'ALBATROS' in 50 jaar naar 500 leden Wout Verhoeven	3
Toneelvereniging 'Opgang' Jeanne Pongers-van der Jagt	13
Tentoonstelling middenstandsvereniging 'MIVERA' 1952 Joke van der Straaten	15
Colofon	24

Verantwoording omslagfoto's en -illustraties

Vooromslag

Een zomerse training bij CKV 'ALBATROS' in augustus 2008, op het terras kijken enkele leden toe.

Voorwoord

Voor u ligt een geheel vernieuwde uitgave van Swindregt Were. Het zal de lezers opvallen dat er enkele veranderingen zijn ingevoerd. Na bijna 30 jaar is zowel het formaat als de lay-out aangepast. De laatste tijd werd het ons duidelijk dat het oude formaat beperkingen had. We hopen met deze opzet aan de wens van lezers en schrijvers tegemoet te komen. Voor de lezers een duidelijker en rustiger leesbare tekst en voor de schrijvers meer mogelijkheden tot het plaatsen van (kleuren)foto's. Door de aanpassingen komen zowel de tekst als de foto's beter tot hun recht. Het plaatsen van kleurenfoto's is, zij het nog beperkt, nu mogelijk. Het nieuwe formaat is handzamer en met een kleurenomslag oogt het periodiek beter, zeg maar professioneler.

Een tweede en voor ons als redactie niet mindere verandering, is de samenstelling van de redactie. De heer dr. C.R. van den Berg neemt na precies 25 jaar afscheid als redactielid. In zijn plaats hebben wij de heer drs. C.L. van der Leer bereid gevonden om deel uit te

gaan maken van de redactie. De heer Van der Leer, Kees, is geen onbekende voor ons. Hij was betrokken bij het ontstaan van het toen nog Zwijndrechtse periodiek 'Suindregt' en maakte enkele jaren deel uit van de toenmalige redactie. Daarnaast nemen we ook afscheid van de heer Jan Smit. Hij was sinds 1995 redactielid voor Hendrik-Ido-Ambacht. Als zijn opvolger hebben wij bereid gevonden de heer Alexandre van den Berg. Ook hij is geen onbekende voor beide verenigingen. Als amateur archeoloog is hij betrokken geweest bij diverse opgravingen. Wij zijn hen dank verschuldigd voor hun inzet en bijdrage aan het periodiek.

Al met al hopen wij met het inslaan van deze nieuwe opzet een goede koers uitgezet te hebben voor de toekomst.

Wij wensen u veel leesplezier.
Namens de redactie,
Kees Popijus

CKV 'ALBATROS'

IN 50 JAAR NAAR 500 LEDEN

Wout Verhoeven

Korfbal is sinds 1954 niet meer weg te denken uit de Zwijndrechtse sportwereld. Het spel is gebaseerd op het Zweedse 'ringboll' en in Nederland geïntroduceerd in 1902 door de Amsterdamse onderwijzer Nico Broekhuysen. Wout Verhoeven is mede-oprichter van 'Albatros' en beschrijft de succesvolle historie van deze club.

De zogenaamde 'Punt' in het Noordpark.

In Dordrecht werd er al sinds 1921 gekorfbald bij 'Snel'. Verscheidene sportliefhebbers uit Zwijndrecht waren er lid van, zo ook wijlen Gerard J. Los. Hij was van mening dat er in Zwijndrecht voldoende potentie aanwezig moest zijn om ook hier deze sport te gaan beoefenen. Hij benaderde in 1954 een aantal kennissen, waaronder schrijver dezes. We waren enthousiast. Tijdens een bijeenkomst in mijn ouderlijk huis aan de Prins Mauritsstraat 40 werden de plannen gesmeed. We waren met z'n vijven: Gerard Los, Annie de Waard, Hetty Spoelstra, Arie van der Werff en ik. Aan het eind van de bespreking kwamen we tot de conclusie: *"Het moet lukken!"* Gerard Los was namelijk voorzitter van een jongelingsvereniging en Annie de Waard was presidente van enkele meisjesverenigingen. Op deze beide terreinen zou best een flink aantal gegadigden enthousiast te maken zijn. En inderdaad, er bleek veel interesse onder deze groepen. Bij de oprichtingsvergadering in 'De Morgenstond' op 29 mei 1954 waren ongeveer 60 personen aanwezig. Aan het eind van avond meldden zich 49 personen als lid aan en was de club een feit. Als naam werd uiteindelijk 'Albatros' gekozen, verwijzend naar de grootste zeevogel, om daarmee vooral te symboliseren dat uithoudingsvermogen bij deze sport onmisbaar is.

Accommodaties

Voor training en wedstrijden moesten we ons in het begin tevreden stellen met een klein stukje grasveld op de zogenaamde 'Punt' in het Noordpark langs de rivier.

Om de bal uit het water te kunnen vissen, maakten we een net aan een heel lange stok. Er stond een klein houten hokje, dat in tweeën werd gedeeld door een gordijn, zodat de dames en heren zich gescheiden konden omkleden. Het was behelpen in optima forma. Maar we konden korfballen en dat was de bedoeling! Deze situatie duurt gelukkig niet lang, want reeds in 1957 verhuist de club naar 'De Lus' in Meerdervoort. Er is nog geen accommodatie beschikbaar, maar we mogen gebruik maken van de kledergelegenheid van Groote Lindt en DDH. Twee jaar later wordt een eigen clubgebouw geopend. Vanaf 1968 kan er gekorfbald worden op het sportcomplex 'Bakestein', waar drie jaar later een nieuwe kantine kan worden opgeleverd. In 1981 wordt de ingebruikname van een uitbreiding van de kantine en de officiële opening van twee nieuwe kleedkamers door burgemeester Pijl Hogeweg verricht. *"De voor dit project benodigde financiën werden op een bijzondere wijze gegenereerd"*, vertelt Arie Vlasblom. *"We gingen een loterij houden met 1000 loten*

Een spelmoment uit de wedstrijd Albatros - Nio.

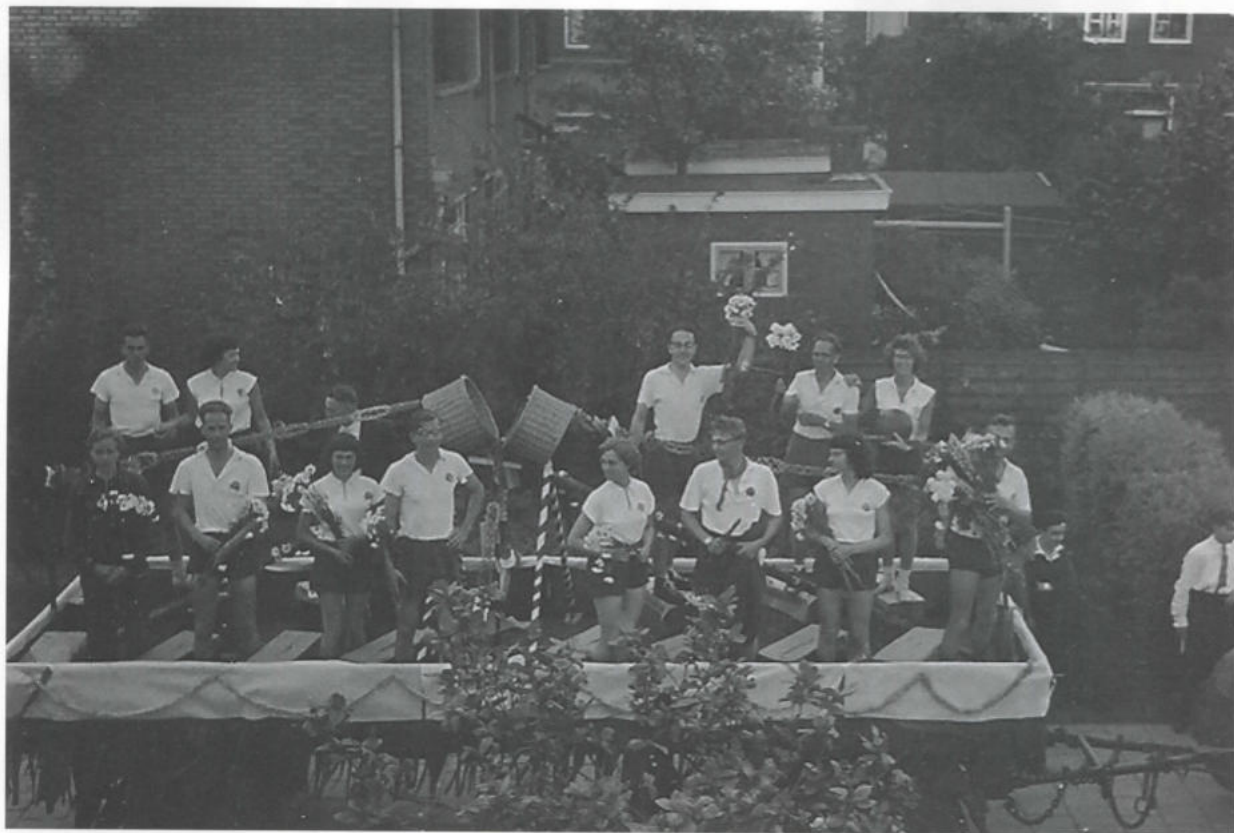
1958.

van f 150, een flink bedrag, zeker voor die tijd, maar je mocht in termijnen betalen en er stond nogal wat tegenover. Er was wel wat oppositie tegen dit plan, want een loterij door een christelijke vereniging, dat paste toch eigenlijk niet?" Maar Arie, Gert Renting en Sjaak de Graaf wisten de tegenstanders en twijfelaars over de streep te trekken en zetten de actie 'KASSA' op poten. Een spitsvondige benaming, welke niet alleen met 'geld' wordt geassocieerd, maar mede als afkorting stond voor: **K**antine **A**lbartos **S**amen **S**chuldenvrij **A**fflossen. Arie vervolgt: "Er was onder de leden en hun familie veel belangstelling voor deze actie en daarnaast wisten verscheidene personen via het bedrijf waar ze werkten ook veel loten aan de man te brengen. Tien maanden lang werden er elke maand een kleurentelevisie en een wasmachine verloot, alsmede een camera, een fiets, hobbysets en boeken- en platenbonnen. Dat was op zich al een aantrekkelijk prijzenpakket, maar de hoofdprijs in de finaletrekking was een Opel Kadett (f 16.000); als tweede prijs een geheel verzorgde reis naar keuze (f 6.000) en de derde prijs bestond uit een kampeeruitrusting (f 3.000), alles met flinke korting verkregen. En om het extra aantrekkelijk te maken bleven alle loten tot het eind toe meetellen, al eerder een prijs gewonnen of niet. De netto-opbrengst was uiteindelijk ruim f 100.000, een gigantisch bedrag, maar toch nog niet voldoende om de totale

kosten te dekken. Veel zelfwerkzaamheid, maanden en maandenlang, door diverse leden met 'twee rechterhanden' zoals een Piet Winkelman en Wim Spoelstra, waren nodig om het project te doen slagen. En hoe! Het fraaie resultaat ging weer als een mijlpaal de geschiedenis van Albatros in. Momenteel wordt er gespeeld en getraind op kunstgrasvelden en in de direct daarnaast gelegen Develsteinhal. Dat gebeurt in combinatie met Conventus, in 1975 ontstaan uit een fusie van de voormalige korfbalvereniging Zwijndrecht en de handbalvereniging Walburg '75. In de hal is onze eigen kantine geïntegreerd. In de loop van de week worden hal en velden gebruikt door honderden leerlingen van het Develsteincollege en 's avonds en in het weekend door de sportverenigingen. Een efficiënte en optimale benutting van deze accommodaties", zo besluit Arie Vlasblom.

Successen

De allereerste competitiewedstrijd in klasse 3 E wordt al een paar maanden na de oprichting gespeeld en wel op 2 oktober 1954 in Mijnsheerenland door Albatros 1 tegen Oranje Zwart 2. Een vuurproef. Debutant Albatros wint met 9-6. Een hart onder de riem voor deze beginnelingen. Reeds in 1956 wordt de eerste kampioen begroet. Albatros 3 wint met 0-5 van Be Fair 2 en wordt daardoor onbereikbaar voor de concurrentie.

Het kampioensteam. Van links naar rechts bovenste rij: Dinno van Breugel, Wijnje Vlieg, dhr. Voogt, Dick van Wuijckhuijse, Jan Voordendag, Greet Los.

Van links naar rechts voorste rij: Teuni Voordendag, Karel Voordendag, Marie Los, Arie van Wingerden, Hetty Spoelstra, Gerard B. Los, Sjaan Barendrecht, Gerard J. Los.

Albatros 2 volgt twee weken later met de titel in klasse 4 E. In 1957 wordt het vlaggenschip kampioen in de 3^e klasse onder leiding van trainer Voogt.

Op zaterdag 31 mei 1958 speelt Albatros 1 de voorlaatste, cruciale wedstrijd van het seizoen in de tweede klasse D. Bij winst kan men de week daarop kampioen worden, maar er worden twee invallers gesignaleerd. Twee sterke spelers ontbreken namelijk, want die waren net getrouwd. Tegenstander Kinderdijk denkt daarom de wedstrijd op z'n sloffen te kunnen winnen, maar men heeft buiten de waard gerekend. Gerard Los en Greet Los-de Bondt onderbreken hun huwelijksreis en verschijnen op het laatste moment ten tonele om mee te spelen. Dat geeft ook de andere spelers een kick en Albatros wint nipt met 1-0. Een week later wordt de wedstrijd tegen HKC 2 met 10-3 gewonnen en Albatros wordt kampioen.

Promotie naar de 1^e klasse was de beloning en een tocht door Zwijndrecht, voorafgegaan door Jong Holland, was het gevolg. Maar dergelijke hoogtepunten beleeft de club vele malen. In 1977 legt trainer Versteeg de basis voor het succes van het eerste team,

dat in het jubileumjaar 1979 naar de landelijke 1^e klasse promoveert. Albatros 2 gaat naar de reserve 2^e klasse. Ook de jeugd oogst succes. Het team A1 neemt deel aan het Nederlands kampioenschap in Buitenpost, maar J1 verliest helaas de finale voor afdelingskampioenen. In 1985 wordt het team J1, getraind door Arie Boom, zaalkampioen van Nederland. Een topprestatie! Een jaar later promoveert Albatros 2 naar de reserve Hoofdklasse.

In februari 2008 wordt Albatros 2 kampioen in de zaalcompetitie en veroverd daarmee een plaats in de reserve Hoofdklasse. Het team A1 promoveert in 2009 naar de Hoofdklasse op het veld en naar de Overgangsklasse in de zaal. Het zou te ver voeren om alle successen op te sommen. Het is slechts een greep. Maar de conclusie moge duidelijk zijn: Albatros heeft zijn stempel nadrukkelijk op korfballend Nederland gezet.

Internationaal

Ook over de grenzen blaast Albatros haar deuntje mee. In 1989 wordt met 12 leden deelgenomen aan

Juniores 1 kampioen van Nederland, 1985.

de Friendshipcup in Houston/Texas, een toernooi met korfballers uit vele landen. Eén van de deelnemers was Margreet de Bondt. Zij vertelt hierover: *"Het was een geweldige ervaring. De kosten waren niet mis, maar Van Leeuwen Pipe and Tube uit Houston trad op als sponsor, waardoor het kostenplaatje tot redelijke proporties kon worden teruggebracht. We werden in een paar groepjes bij vriendelijke collega-sportliefhebbers ondergebracht. Wat me bij dit bezoek vooral opviel is het feit dat Amerikanen nogal preuts zijn. Je mocht als dame beslist niet in het bijzijn van een heer van shirtje wisselen, want dat paste niet. Er was voor ons een excursie georganiseerd naar de NASA, die heel indrukwekkend was. Wij gingen na 12 dagen weer naar huis, maar sommigen knoopten er nog een vakantie aan vast."* In maart 1994 is de club gedurende drie dagen gastheer/gastvrouw voor 26 korfballende Fransen. Dat de gemeente het belang van sportbeoefening hoog in het vaandel heeft staan moge blijken uit het feit dat de Fransen na aankomst door wethouder Abée op het Zwijndrechtse gemeentehuis worden ontvangen. Een geste die zeer op prijs wordt gesteld en veel indruk maakt. 's Avonds wint A1 in een volle Walburghal met 12-4 van de Franse jeugd ploeg en aansluitend wint Zuid-West met 20-6 van de senioren. Maar de uitslag was niet eens zo belangrijk, het was een zeer gezellige uitwisseling tussen sportbroeders en -zusters. Een juniorengroep gaat later naar Duinkerken. Om het internationale aspect te

completeren gaat later ook nog een aantal Albatrossers voor een week naar Benidorm. Toe maar! Dat was echter puur vakantie voor de groep recreanten, maar ze nemen in 2002 wel deel aan een korfbaltoernooi in Newcastle-under-Lyme/GB.

Ledenlijst

Als je de ledenlijst bekijkt vallen twee zaken op. Ten eerste zie je dat er veel namen van leden doubleren. Lommers, Voordendag, Droogendijk, Zoutewelle, Visser, Vlieg, De Klerk en Los. De interesse voor korfbal gaat niet alleen over van vader op zoon of van moeder op dochter, maar ook van broer op zus of van neef op nicht en omgekeerd. De club is voor een belangrijk deel één grote familie. Een zogenaamd familiecamp, dat al vele jaren wordt gehouden, benadrukt deze conclusie. In 1992 nemen niet minder dan 160 leden deel aan het kamp in Heeze.

Ten tweede merk je op dat er zo veel personen lang lid zijn. En met lang bedoel ik érg lang. Wie is er nu meer dan 56 jaar lid van een club? Welnu, bij Albatros zijn dat 3 personen: Hetty Spoelstra, Gerrie van Galen en Karel Voordendag. Twaalf personen zijn al meer dan 40 jaar lid en 40 personen langer dan 30 jaar. Als dat geen clubliefde is? Je kunt al lid worden direct na je geboorte, vanaf 4 jaar mag je gaan trainen bij de welpen en deelname aan de competitie staat open

Familiekamp in Heeze.

vanaf 6 jaar. En als je dan, net als Cor van Pouderoyen tot je 78^e levensjaar lid blijft of, als Arie Kooiman, op je 61^e nog actief spelend lid bent, dan hoeft je er toch niet aan te twifelen dat Albatros een gezellige, sportieve, familiale korfbalclub is. De groei van het aantal leden spreekt dan ook boekdelen. Begon de club in 1954 met een ledental van 49, binnen twee jaar werd reeds het 100^e lid begroet (Bas Voordendag, de zesde telg uit dat gezin!) en in 1974 stonden 200 leden ingeschreven, een aantal dat, na een kleine inzinking in de tachtiger jaren, alleen maar bleef groeien. In 2002 telde het bestand 400 leden en eind 2005 meldde zich het 500^e lid. Weer een mijlpaal in de historie van de club. Een overtuigend bewijs dat Albatros zich van een definitieve sportplaats in de gemeente heeft verzekerd. Op dit moment telt de vereniging 560 leden.

Bijzondere belevenissen

Een artikel als dit mag natuurlijk niet alleen een droge opsomming van historische feiten bevatten, een aantal persoonlijke gebeurtenissen moeten er de 'jus' aan geven. **Arie Vlasblom** moet bij mijn vraag naar een spectaculaire herinnering uit zijn korfballoopbaan diep verzinnen. Over de actie KASSA, waar hij erg veel tijd en energie in heeft gestoken, is eerder in dit artikel al uitvoerig geschreven. Na een korte pauze en wat fronsen schiet hem nog iets te binnen. "Bij een thuiswedstrijd van een van de lagere teams in de Develhal ge-

beurde er iets bijzonders. De scheidsrechter was niet sterk en had al een paar dubieuze beslissingen genomen. Toen hij zich weer vergaloppeerde, kon een van onze spelers zich niet meer beheersen, liep op hem toe, haalde de fluit uit z'n mond en gooide die op de tribune. En ja, bijzonder is het volgende eigenlijk niet," aldus Arie, "maar het mag wel worden genoemd, want het was wel een belangrijke periode voor Albatros. In 1985 hebben we een APT opgericht, een Albatros Promotie Team. We wilden meer leden werven - met name bij de jeugd en vooral jongens - en we hebben toen met een ploegje allerlei ideeën verzonnen en uitgewerkt, bij voorbeeld een demo-wedstrijd en een stand in het winkelcentrum 'Walburg'. In verband met mijn werk ben ik in 1969 als selectiespeler gestopt en op een lager niveau verder gegaan. Later ben ik ook nog lid geweest van het onderhoudsteam. In totaal heb ik 16 jaar in het bestuur gezeten. Ik ga wel veel kijken, onder meer naar mijn kinderen en kleinkinderen." OK, Arie, bedankt. Ik doe mijn map met aantekeningen dicht, maar net voordat ik afscheid neem schiet hem nog een voorval in gedachten. "Ik ga ver terug, naar mei 1969. We moesten een beslissingswedstrijd spelen tegen Vitesse 1 uit Barendrecht. Op die bewuste zaterdag was toevallig mijn verhuizing naar H.I.Ambacht gepland. Geen ideale combinatie, maar er zijn prioriteiten! Ik speelde dus mee. Na afloop kwam trainer Ries Poley naar me toe en zei: "Hé Vlasblom, kijk eens een beetje vrolijker!" Ik reageerde: "Ja, maar ik heb niet gescoord", waarop Ries ant-

De jeugd neemt een belangrijke plaats in. Hier een F- wedstrijd.

woordde: "Ik had je bewust tegen de meest scorende heer van de tegenpartij gezet en die heb je van scoren kunnen afhouden. Daardoor zijn we nu kampioen!" Deze schouderklop fleurde me op. Ik kon mijn verhuizingperikelen even vergeten en ging naar het kampioensfeest in het Develpaviljoen".

Ook aan **Margreet de Bondt** ontfulselde ik enkele bijzonderheden. Ik noemde reeds haar fantastische ervaring toen ze met een ploeg in Houston in Amerika ging korfballen. In 1995 haalde het B1 team onder haar leiding een dubbel en identiek kampioenschap. In de zaal speelden ze in de finale tegen het Amsterdamse Rohda. De naam betekent: Recht op het doel af, maar dat lukte de tegenstanders slechts af en toe. Albatros B1 won met 5-3. De finale op het veld moest worden gespeeld in Westerhaar/Vriezenveen. Maar ja, een afstand van 200 km heen en 200 km terug dat doe je niet zo maar even. Margreet vertelt: "We wilden ons goed en rustig voorbereiden en gingen al op vrijdagmiddag op stap met een gehuurd busje. We sliepen in een jeugdherberg in Bornebroek (bij Almelo) en kwamen lekker fit op het veld, waar we opnieuw tegen Rohda moesten spelen. Mede door de aanmoedigingen van de vele meegekomen supporters wonnen we opnieuw en toevallig ook weer met dezelfde cijfers." Nadat Margreet

nog even haar gedachten over haar lange korfbalcarrière heeft laten gaan, memoreert ze tenslotte nog: "In begin tachtiger jaren waren de mogelijkheden om te trainen beperkt. We hadden toen alleen de Walburghal. Dat was te weinig. Met ons team gingen we daarom één keer in de week naar Rotterdam-Zuid om daar te trainen." Om je sport goed te kunnen uitoefenen moet je er dus wel wat voor over hebben, zo stelde ik vast. Ze besluit: "Toen we naar het complex Develstein gingen, dachten we het lek boven water te hebben. Het vorige veld op Bakestein had namelijk veel oneffenheden en stond regelmatig blank. Wat een luxe, nu kunstgras. Maar ook dat was niet zalmakend. Ook kunstgras bleek een hoosbui niet altijd te kunnen weerstaan, met als gevolg dat de eerste competitiewedstrijd thuis moest worden gestaakt." De vrije tijd van Margreet staat helemaal in het teken van korfbal. Als ze 20 jaar lang in het eerste team van Albatros speelt wordt dat feestelijk gevierd. Ze korfbalt al 35 jaar en speelt nu in het derde team, maar traint nog steeds. Een sportieveling van de eerste orde dus.

De derde persoon die ik over Albatros interviewde was **Timon Lommers**. Hij steekt direct van wal, als ik naar voren breng dat de naam Lommers wel veel voorkomt in het ledenbestand. "Ja, dat klopt, een hele

Burgemeester Slobbe opent de nieuwe accommodatie op het complex 'De Lus' in Meerdervoort.

Schoonkorfbal, 1977.

generatie. Ik ben lid en mijn vader ook nog steeds en ik heb inmiddels mijn beide kinderen van 4 en 5 jaar laten inschrijven. (Jong geleerd, oud gedaan.) Verder zijn ook twee broers en een nicht van mij lid. Tenslotte heeft ook mijn vrouw Renate in Albatros gespeeld." Waartoe deze situatie kan leiden, vervolgt hij: "We hadden een keer in een team van 8 personen 5 keer een Lommers. Dat was wel even moeilijk met het kennismakingsritueel." Als ik vraag naar bijzondere belevenissen, dan weet hij er wel een paar. "Voor mij was het wel bijzonder dat ik na korte tijd al in het eerste team kon meedoen, dat inmiddels in de eerste klasse speelde. Ik ben een enthousiast lid en span me graag in bij allerlei evenementen en commissies. Ook het schoonskorfbal heeft mijn hart gestolen", vervolgt Timon. "Als er namelijk op school al enthousiasme voor deze mooie sport begint te leven kun je daar als Albatros jarenlang plezier van hebben. Ik ben aanemer en samen met mijn partner Martijn Zoutewelle sta ik garant voor bouwtechnische ondersteuning en ook financieel kan men op onze onderneming ('Meesterwerk') rekenen." Timon memoreert twee voorvallen. "In de wedstrijd tegen Avanti in Pijnacker brak de korf tien minuten voor het einde van de wedstrijd van de paal af. De wedstrijd werd bij een stand van 14-13 in ons voordeel gestaakt. Toen we later nog een keer naar Pijnacker moesten om die tien minuten te spelen, verloren we de wedstrijd. Jammer! Een andere bijzondere wedstrijd was die tegen Vitesse in Barendrecht. In de rust stonden we met 12-6 achter. Vitesse dacht de overwinning in de zak te hebben maar in een bloedstollende eindfase wonnen we met 27-26. Gaaf!, zo besluit Timon zijn verhaal. De secretaris van Albatros, **Petra Barendregt**, heeft mij voor dit artikel van veel informatie voorzien. Ze is al sinds 1975 lid en weet van wanten. Ze heeft onder-

meer de tekst geschreven voor het 107 pagina's tellende jubileumboek, dat ter ere van het 50-jarig bestaan van Albatros werd uitgegeven. Als ik haar naar een leuk voorval in haar korbballcarrière vraag, aarzelt ze niet: "Korfball is één en al lol!" Zo, dan weet je direct waar je aan toe bent. Bescheiden als ze is, 'vergeet' ze de rol van haar man Roeland in het gesprek te betrekken. Hij was niet alleen speler maar ook scheidsrechter. En wat voor een. Als kroon op zijn nog niet voltooide korbballcarrière beschouwt hij het feit dat hij in Ahoy, Rotterdam de juniorfinale tussen DVO en DEETOS mag leiden. Het is zo bijzonder dat er zelfs op de tribune een groot spandoek voor hem is gespannen. Op mijn vraag aan Petra hoe je 560 korbballminnende personen bezig houdt, is haar antwoord: "We zijn gezegend met een grote groep enthousiast kader. Naast veel technische kennis boogt de club op spectaculaire nevenactiviteiten, zoals het jaarlijkse Jeugdkamp, Sinterklaasfeest, het Kerstgala, bowlen, speurtochten, noem maar op. Zeker bij de jeugd staat Albatros vooral bekend om zijn spetterende activiteiten. Bovendien is er net weer een groep jongelui enthousiast geworden die training geeft, in de webgroep plaatsneemt of scheidsrechter wil worden. Geweldig toch?!" Tot slot nog drie herinneringen van **mijzelf** van eind vijftiger jaren. Als eerste trainer van de club werd de heer L.C. Voogt uit Dordt aangetrokken, die eerder al andere clubs met succes leidde. (Hij kreeg een vergoeding van f 3 per uur. Tel uit je winst!) Ik was destijds aanvoerder van het tweede twaalfstal. 's Winters deden we conditietraining in het Weizigtpark in Dordt. Een uur lang rondjes lopen, heuveltje op, heuveltje af. Ik liep dan meestal hijgend achteraan te sjokken, terwijl ik eigenlijk het goede voorbeeld had moeten geven. Meneer Voogt

1 september 1956, uit naar DVO achter op een vrachtauto.

gaf mij daarom het dringende advies om te stoppen met roken. Ik rookte maar een paar sigaretten per dag, maar ik ben er toch mee opgehouden en wel op 3 januari 1955. Die datum weet ik nog precies, maar mijn herinnering gaat niet zover dat ik nog weet hoeveel plaatsen ik daardoor in het rijtje lopers in het Weizigtpark ben opgeschoven. De heer Voogt is met zijn gezin in mei 1961 bij een tragisch auto-ongeluk om het leven gekomen. Een ander voorval: ik was naast speler ook scheidsrechter. Op een bepaalde zaterdag moest ik een wedstrijd fluiten in Alblasserdam op het sportcomplex Souburgh. Halverwege de wedstrijd kreeg ik kramp en viel als een blok ter aarde. Daar lag ik dan, stuiptrekkend, met tientallen ogen op me gericht. Als ik er aan terugdenk, zie ik het nog helemaal voor me, of liever boven me, ook al is het ruim 50 jaar geleden.

Tenslotte nog een opmerking over uitwedstrijden destijds. Als regel ging je voor de meeste wedstrijden op de fiets, maar we moesten ook wel bijvoorbeeld naar Almkerk. Hoe doe je dat met twaalf man? Openbaar vervoer erheen was er niet of nauwelijks. Weinig ouders hadden een auto in die tijd en als ze er al een hadden stonden ze echt niet te trappelen om hem uit te lenen. Soms wilde een ouder wel zelf rijden, maar dan had je 3 auto's nodig. We vonden echter een goede oplossing. Taxibedrijf Roobol aan de Lindtsedijk verhuurde grote Amerikaanse 'sleeën' met stuurversnelling, zodat er ook op de voorbank drie personen konden zitten. Wim van Dalen en ik waren meestal de chauffeurs en zo tuften we dan met twee grote auto's met elk zes spelers naar de wat verderaf gelegen velden.

Acties

In de loop van de beschreven periode van meer dan vijftig jaar is door leden van Albatros een ongeloof-

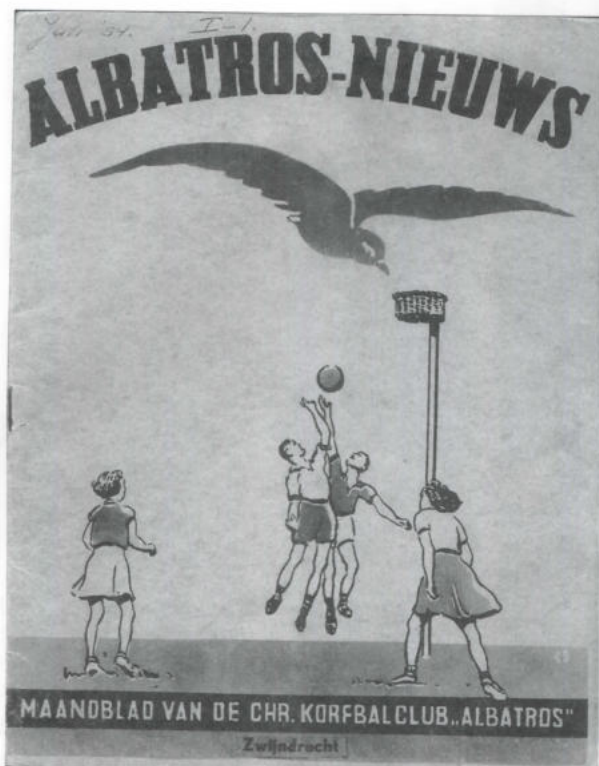
Later werd een auto gehuurd.

lijk groot aantal acties op touw gezet. De ene keer om geld voor bepaalde projecten in te zamelen, de andere keer om leden te werven. De allergrootste actie (KASSA) is hiervoor al uitvoerig beschreven, maar in totaal zijn er niet minder dan 35 verschillende acties geweest. Ze getuigen stuk voor stuk van een inventieve inzet door een groot aantal leden die een passie voor de club hebben. Was bij 'KASSA' Arie Vlasblom de motor, bij de andere activiteiten duikt de naam Karel Voordendag veelvuldig op. De acties die ik in de documentatie gevonden heb: Kwatta - Persil - donateurs (f 2 per jaar) - Oud papier - Loterij voor nieuwe kantine (1979) - Kerstkaarten - boterletters en kerstkransen (Karel verkoopt er 120!) - glazenverkoop - kleurwedstrijd - Plan KRET - Bazardagen - een stand in het winkelcentrum - inzamelingsactie (voor een koffiezetapparaat) - Californiavlaggetjes - vuilniszakken - loterij (2 lichtmasten) - huis-aan-huis-folders - een halve kantinekaart (bij aanbrengen van een jongen als lid) - verkoop 3^e wereldproducten - lotenactie 'Het Zuiden' - Albatros in de markt - Oudejaarsfamiliedag - oliebolactie - Grote Clubactie - doelpuntenactie - verrassingspakket - kleurplaten - plantenactie - saladewedstrijd - jubileumaandelen - enveloppenactie - bardiensten - kop- en schotels - verkoop zwarte T-shirts - rommelmarkt. Je kunt het zo gek niet opnoemen, of Albatros heeft zo'n actie al een keer achter de rug. Op financieel gebied was de steun van de eerste hoofdsponsor BSO en later Vogel zeer waardevol, terwijl ook plaatselijke en regionale bedrijven een bijdrage leverden. Het is maar goed dat er zoveel geld wordt binnengehaald, want we lezen in het jubileumboek dat er door de bond eerst een keer f 283, en later nog eens f 750 aan boetes wordt opgelegd door het niet leveren van een scheidsrechter. Forse straffen, een strenge bond...

Albatros in het kort

- Het meest in het oog springende feit in de historie van de club buiten de wedstrijden is wel de huldiging van Gerard J. Los bij zijn afscheid na 30 jaar voorzitter. Hij krijgt van de burgemeester de Orde van Oranje Nassau in zilver opgespeld en wordt door de club tot erevoorzitter benoemd.
- In de loop van het bestaan van Albatros wordt een groot aantal leden als bewijs van hun bijzondere inzet tot lid van verdienste benoemd.
- Tot ereleden worden benoemd Karel Voordendag, Aart de Bondt, Arie Vlasblom, Gerrie van Galen en Hetty Spoelstra.
- Albatros is in haar bestaan tot nu toe door 22 trainers op een hoger plan gebracht, leiders en coaches niet meegerekend.
- Evelien van Rietschoten wordt in 1982 benoemd tot 'superinvalster'. Zij mag als junior invallen in het team van Albatros 2 en weet na haar eerste doelpunt ook in de laatste bloedstollende minuut de korf te treffen; het team wordt kampioen.
- In 1968 moet een maand extra contributie het financiële draagvlak vergroten in verband met een aanstaande verhuizing.
- Soms worden er boetes uitgedeeld. Veel leden komen veel te laat of helemaal niet opdagen voor een wedstrijd en krijgen per verzuim f 0,50 boete.
- Was de contributie in 1954 f 1,50 per maand per seniorlid; in 2011 is dat gestegen met circa 2000% naar € 14,25 per maand. Over inflatie gesproken...
- In 1980 trekt het team A6 zich terug uit de competitie, omdat ze te zwaar zijn ingedeeld. Alle wedstrijden worden met de cijfers 15-0 tot 30-0 verloren.
- In 1973 gaan de beide korfbalbonden CKB en KNKB samen.
- In 1971 krijgt Jan van Velzen de Gerard J.-trofee, omdat hij met 35 treffers van de 105 in dat competitiejaar topscorer is.
- Karel Voordendag is bereid om ook de kersverse club 'Sagitta' te trainen en gaat daarvoor op de fiets naar Ridderkerk.
- Eind negentiger jaren spant Evelien Los zich bijzonder in om een zogenaamd G-team op te richten, een team voor spelers met een verstandelijke beperking. Het verovert bestaansrecht en neemt in februari 1998 voor het eerst deel aan een toernooi.

Het eerste clubblad. De voorpagina werd belangeloos getekend door de kunstenaar Clement Bezemer. De kosten werden grotendeels gedekt door de vele advertenties van de Zwijndrechtse middenstand.

- In mei 1961 vindt het eerste schoolkorfbaltoernooi plaats. In de jaren daarna zal dit fenomeen zich verder ontwikkelen en een vaste plaats in de korfbalwereld krijgen.
- Het korfbalspel werd op het veld oorspronkelijk gespeeld door een team van zes dames en zes heren, in 3 vakken. In het seizoen 1991/1992 wordt voor het eerst gespeeld in 2 vakken, met 2 x vier spelers, zoals al vele jaren bij het zaalkorfbal gebruikelijk was.
- Het probleem van een herentekort dat op een gegeven moment ontstaat bij de jeugdteams, wordt opgelost door een aantal meisjes met een hesje te laten spelen, die aldus voor de ontbrekende jongens moesten doorgaan.
- Bij een club met zowel mannelijk als vrouwelijke leden is het niet verwonderlijk dat partners elkaar daar vinden. Zeker wel zo'n dertig 'Albatros'-huwelijken werden in de loop der jaren gesloten.
- Momenteel speelt Albatros in het zaalseizoen met 41 teams. Daarnaast heeft ze nog een welpengroep en een zogenaamde BBB-groep. BBB staat voor Beginners, Bezimmers en Ballenvangers. Het gaat hierbij om oud-korballers en ouderen die willen leren korfballen. Een gezellig uurtje per week.
- Voor het eerst in het seizoen 2007/2008 wordt de Gerard Los Vaardigheidsdag gehouden. Het zijn allerlei oefeningen van het korfbalspel door de jeugd. De trofee is vorig jaar voor de tweede keer door Greet Los-de Bondt uitgereikt.

Er zijn door Albatros zoveel kampioenschappen behaald en er zijn zoveel activiteiten ontplooid, dat dit uitvoerige artikel toch slechts een bloemlezing daarvan kan bevatten. De inzet en inventiviteit van een groot aantal leden bij het opzetten en uitwerken van tientallen acties kent geen grenzen. Ook de zelfwerk-

zaamheid en het enthousiasme bij allerlei projecten is bijzonder groot, mede dank zij het feit dat veel leden technisch onderlegd zijn. Albatros is in de bijna 57 jaar van haar bestaan uitgegroeid tot een welvarende, gerespecteerde sportclub, die zich qua aantal leden onder de top-20 van Nederland mag scharen.

B. RIETVELD

Ringdijk 418

Het oudste adres voor:

Merk-horloges - wekkers - klokken

Diverse modellen brilmonturen

Albatrossers!

*Maakt de eerste goede doelpunten
bij de *Végé Kruidenier**

G. TERLOUW

Ringdijk 89

Tel. 4716

Toneelvereniging 'Opgang'

Jeanne Pongers-van der Jagt

Er is in het periodiek al veel geschreven over de dingen die in de Zwijndrechtse Waard hebben plaatsgevonden. Ik kan me niet herinneren dat er over theater iets geschreven is, al was het leven soms theater. Geïnspireerd door artikelen in het periodiek heb ik iets geschreven over toneelvereniging 'Opgang'. De vereniging bestond ongeveer in de vijftiger jaren van de vorige eeuw.

Een scene uit Regina. Van links naar rechts: pleegdochter Angela gespeeld door Jeanne van der Jagt, de dokter gespeeld door Jan Visser en boerin Regina gespeeld door Boukje Jongman.

Toen de heer Bas de Jong voorzitter was van de gereformeerde jeugdvereniging heeft hij de toneelgroep Geron uit Schiedam uitgenodigd om te komen spelen. Zij speelden het stuk 'Pinky', een Indisch meisje dat wat van haar leven wilde maken, hetgeen in die tijd niet gemakkelijk was. De zaal van het Hervormd Centrum Meerdervoort was vol en het publiek enthousiast.

Zo ontstond het idee een eigen toneelvereniging op te richten. Bas riep een aantal mensen bij elkaar, die belangstelling hadden om een verhaal op de planken te brengen. Het woord toneel klonk te "werelds". Het werd reciteervereniging 'Opgang'.

Onder regie van de heer J.M. van der Berg, die zelf in de toneelgroep Vondel speelde, begonnen de repre-

taties in een lokaal van de Kerkstraatschool. Hoe het eerste stuk heette weet ik helaas niet meer.

Volgens de recensie was het stuk Regina in 1955 een groot succes. Regina was een boerin, gespeeld door Boukje Jongman, die overtuigd was van haar macht. Ze wil dat haar zoon trouwt met haar pleegdochter, zodat hij heerser over de streek wordt. De beide personen hebben andere plannen. Er volgen spannende scènes.

Enkele leden volgden toneellessen in Rotterdam bij de NATU. Een vereniging die amateurtoneel stimuleerde. We kregen les van spelers van het Rotterdams toneel. Het was heel leerzaam. Goed verstaanbaar zijn was een hele opgave. Er waren nog geen apparaten om

Een scene uit 'Oranje grijpt in'. Van links naar rechts: Hugo van den Herik, Annie Euser, Gerard Verhoeven, Tonny Lindeboom, Boukje Jongman, Bep Groeneveld, Jeanne van der Jagt, Arie van Pelt en André de Waard.

het geluid te versterken. We leerden duidelijk spreken en op de goede manier het toneel te gebruiken. In 1956 speelden we 'Oranje grijpt in'. Gestoken in oud Hollandse kostuums werd ook dit een gewaardeerde uitvoering. Het was een fantasierijk gegeven met een bollenkweker, uitvinder van de zwarte tulp, een gevangenisbewaarder, zijn dochter en niet onbelangrijk prins Willem de Derde. De laatste maakt alles goed.

Er volgden nog: 'De andere man', 'In andermans schoenen', 'Achter de wolken schijnt toch de zon' en 'Im weissen Rössl'. Dit laatste stuk speelden we in Zwijndrecht en in Dordrecht in het Kunstmin tijdens een avond van de NCRV. Uit dit stuk haal ik de brommerige Giesecke nog wel eens aan. Een gast vraagt hem: *"is het goed dat ik hier even door de krant kijk?"* "Dan zul je niet veel lezen, maar 't is mij best".

Voor het twaalf en een half jarig bestaan van de toneelgroep Vondel was er een wedstrijd uitgeschreven, er deden vier groepen mee. We speelden 'De Rebel', geschreven door Arie van der Lugt. Doordat dit stuk in Italië speelde mochten we het decor en de rekvisieten

van het Rotterdams toneel lenen. Met de vrachtwagen van Goof van Turenhout zijn Goof en ik naar Rotterdam gereden. Het sneeuwde die middag ontzettend. Bij het depot aangekomen keken we onze ogen uit. Er stonden heel veel spullen. We mochten uitzoeken wat we nodig hadden en daarna terug naar Zwijndrecht. Het sneeuwde nog steeds en het werd glad. Het was een barre tocht maar we hebben het gered. Volgens de recensie hadden we een mooi decor... Het stuks was moeilijk. Onder regie van de heer H. Engels en de zeer goed gespeelde rollen van Arie van Pelt, als boer, Jeanne van der Jagt, zijn vrouw, die in het derde bedrijf blind was en andere goed vertolkte rollen werd het een heel sfeervolle voorstelling.

De sneeuwtocht was niet voor niets geweest. Welke groep gewonnen heeft weet ik helaas niet meer.

In 1959 ben ik naar België vertrokken en heb het verloop van 'Opgang' niet meer kunnen volgen. Ze hebben nog een paar jaar gespeeld met als regisseur John Lanting en toen was het over. Misschien dat er onder de lezers nog iemand is die meer weet of kan vertellen.

TENTOONSTELLING MIDDENSTANDSVERENIGING 'MIVERA' 1952

Joke van der Straaten

De tentoonstelling vond plaats in de oude school aan de Kerkstraat. Deze school moest in 1952 worden afgebroken omdat hij niet meer voldeed aan de eisen die in die tijd gesteld werden aan een school. Op deze plaats is nu het plantsoentje met wandelpadje langs de Waal. De kinderen die nog naar deze school gingen werden overgeplaatst naar de nieuwe 'Margriet-school' in de wijk Oostendam. Deze school, die later de naam 'de Regenboog' kreeg en nog later dependance werd van de 'Tweestroom' moet nu ook afgebroken worden.

In 1951 wordt in Hendrik-Ido-Ambacht een middenstandsvereniging opgericht die de naam 'Mivera' kreeg. (Middenstands Vereniging Ambacht). Nu zijn mensen altijd heel goed in het half lezen of verbasteren van namen en al snel krijgt deze vereniging dan ook in de volksmond de naam 'Minerva'. Onder de leuze 'Heel Ambacht klant bij eigen middenstand' ontplooit deze enthousiaste jonge vereniging grote activiteit. Dit komt in het bijzonder tot uitdrukking in de organisatie van een groots opgezette tentoonstelling, die van woensdag 2 april t/m zaterdag 4 april 1952 gehouden wordt in het leegstaande gebouw aan de Kerkstraat.

Het bestuur bestaat uiteraard uit een aantal plaatselijke middenstanders: J. van Kooten secretaris, J.J. Kaulingfreks penningmeester, G. Biesbroek en P. Noordergraaf.

Er wordt een 'neutrale' voorzitter benoemd, die geen middenstander is maar werkzaam is op de secretarie en een open oog heeft voor de zakelijke belangen van de Ambachtse middenstand.

Deze voorzitter benadrukt het belang van saamhorigheid, niet alleen tussen de middenstanders, maar ook tussen de middenstanders en de plaatselijke bevolking, met name om deze laatste er van te overtuigen hun inkopen in het eigen dorp te doen.

C.Ph.M. Keune.

De heer C. Ph. M. Keune, de actieve voorzitter van de Middenstands Vereniging Hendrik-Ido-Ambacht. Helaas is er bij het Historisch Genootschap geen betere foto van de heer Keune aanwezig.

Deze voorzitter is de grote stimulator bij de organisatie van de expositie. Hij krijgt het voor elkaar dat een twintigtal middenstanders enthousiast wordt en een stand gaat inrichten op de expositie.

Het is een geluk dat de school aan de Kerkstraat leeg staat, zodoende hebben de standhouders de beschikking over een totale oppervlakte van wel 300 m².

Van de stands is veel werk gemaakt zodat men ook van het publiek, dat trouwens al voor de opening enthousiast is, veel waardering verwacht. De toegangsprijs is zeer laag gehouden (helaas is niet bekend hoe laag) en ook zijn er, om een bezoek aan de expositie te stimuleren, diverse attracties. Zo krijgt b.v. iedere 25ste bezoeker een waardebon van f 2,50 en in de avonden zal er iedere twee minuten een prijsje worden uitgereikt.

Heel veel branches

De heer Keune is ervan overtuigd dat de expositie een succes zal worden. Belangrijk is vooral dat zowel de middenstand als het publiek het belang zien dat zij hebben bij een gezonde middenstand. Immers, op het platteland heeft men altijd veel concurrentie van de steden, terwijl men toch voor praktisch alles in het eigen dorp terecht kan. Men kan het zo vreemd niet

Een hoekje van de tentoonstelling van MIVERA.

verzinnen of de Ambachtse middenstand kan het leveren.

Een tentoonstelling als deze is een mooie gelegenheid om dit te tonen. Er zijn vertegenwoordigers van veel verschillende branches, die allemaal hun best hebben gedaan om hun artikelen zo smaakvol mogelijk te etaleren, zodat men wel een goede indruk moet krijgen.

Helaas hebben wij bij ons Genootschap alleen de krantenfoto bovenaan deze pagina en kregen wij van de heer T. van Wingerden, zonder wiens medewerking dit artikel nooit tot stand zou zijn gekomen, de foto van de stand van zijn vader, de heer Jac. Van Wingerden.

Bij de opening van de expositie spreekt de heer Keune een welkomstwoord in het bijzonder tot de aanwezige autoriteiten, zoals mr. K. de Blouw namens de directeur van het Ministerie van Economische Zaken, mr. G.J. van Oostveen, secretaris van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Dordrecht en de heer G.A. Bax, burgemeester.

De heer Jac. Berkhout spreekt als vertegenwoordiger van de standhouders. Hij brengt onder meer dank aan het bestuur van de middenstandsvereniging. In het bijzonder de heer Keune wordt veel lof toegezwaaid voor het vele werk dat hij heeft verricht.

De openingstijden zijn woensdag 2 april t/m zaterdag

5 april van 19.00-23.00 uur en bovendien donderdag- en zaterdagmiddag 14.30-17.30 uur.

De standhouders

Over (bijna) alle standhouders is wel iets te vertellen. Een aantal van hen bestaat nog maar de meeste bedrijven zijn inmiddels verdwenen. Hier zullen we ze in alfabetische volgorde aan u voorstellen.

J. Baas

Op de grote krantenfoto is de stand te zien van J. Baas. Er worden zowel gereedschappen als huishoudelijke artikelen geshowd en voor de Sola artikelen heeft hij een aparte stand ingericht.

Nadat 'de Schoof' werd gebouwd heeft ook de firma Baas zich daar gevestigd met twee winkels. Eén voor gereedschappen en huishoudelijke artikelen en één met luxe artikelen. Beide zijn inmiddels opgeheven.

T. Baas staat op de expositie met houtwaren.

Jac. Berkhout

Jac. Berkhout is een levensmiddelenwinkel die gevestigd is aan de Dorpsstraat, naast de oude Ned. Herv. kerk.

Het is een winkel waar tot in de jaren '60 nog wordt gewerkt met 'boekjes'. Deze boekjes, waarin de klant zijn/haar benodigde boodschappen opschrijft worden opgehaald en de boodschappen worden dan weer keurig thuis afgeleverd. Het bedrijf is later over-

genomen door A&O van Wingerden dat is gevestigd in de winkel aan de Ambachtsesteeg.

P.A. van den Berg

De heer van den Berg biedt de bezoekers de gelegenheid om een verzekering af te sluiten.

Kapper Biesbroek

Lange tijd is herenkapper Biesbroek een begrip in Hendrik-Ido-Ambacht. De heren kunnen er niet alleen terecht om hun haar te laten knippen, maar kunnen zich ook laten scheren. Zoals in iedere kapperszaak is natuurlijk het praatje dat tijdens de behandeling gehouden wordt een belangrijke bijkomstigheid.

Voor een lekkere sigaar of een 'pakkie shag met vloeitjes' ben je bij kapper Biesbroek aan het juiste adres. Flesjes 'haarwater' en -cremes gaan ook regelmatig over de toonbank. De winkel is later verhuisd naar 'de Schoof' en wordt daar tevens dameskapper. Ook dit bedrijf bestaat niet meer.

Fietsenmaker Boele

Voor de renovatie van de wijk Oostendam is het pand aan de Emmasingel gesloopt en ook het bedrijf bestaat niet meer.

H. Kapteyn

Deze levensmiddelenwinkel is gevestigd aan het pand op de aan de Onderdijkserijweg. De foto rechts

De winkel van Boas aan de Veersedijk.

Rijhandel F. van

*Wed. Wingerden
later H. v. Wingerden
aan later Pauker weg*

In het pand rechts bevindt zich de winkel van Berkhout.

De winkel van kapper Biesbroek aan de Kerkstraat.

Fietsenmaker Boele, nog aan de Veerweg

en later aan de Emmasingel.

bovenaan pagina 19 is van een eerdere datum en wie de mensen zijn die voor het pand staan, is helaas niet bekend.

Kauling

Kauling, eigenlijk Kaulingfreks maar die naam is veel te lang en spreekt niet aan. Dit is in 1952 de grootste winkel van Hendrik-Ido-Ambacht. Op de expositie

staat de firma met karpetten en meubelen, maar ook voor stoffen en garen kan men er terecht.

Het bedrijf is sinds 2010 gevestigd aan de Veersedijk.

B.A. Munter

Al voor je de expositieruimte ingaat zie je wat voor bedrijf Munter is. Het hoveniersbedrijf heeft n.l. de tuin

Boele aan het werk

Het pand van kruidenier Kapteyn.

Kauling.

B.A. (Nardus) Munter met zijn vrouw Catharina Pellikaan.

(Ber)nardus Munter op de bakfiets met zijn zoon Jan.

aangelegd en alles ziet er fleurig uit. Ook binnen is er een stand van hem te vinden.

Alles werd in die tijd nog met de hand gedaan. Een spa, een hark en een schepel waren de meest gebruikte gereedschappen. Aanleg en onderhoud van tuinen 'Munter' is een echt familiebedrijf. Nardus heeft tot zeer hoge leeftijd meegewerkt in de zaak die is

overgenomen door zijn zoon Jan. In die periode werden er al steeds meer machines gebruikt en in het huidige bedrijf, dat gevestigd is aan de Pruimendijk en gerund wordt door de derde generatie Munter, zijn de moderne machines niet meer weg te denken.

G. van Kooten

Ook van dit bedrijf is de op de grote krantenfoto de

Schildersbedrijf Van Kooten.

stand op de expositie te zien. Er worden verf- en behangartikelen getoond. Op bovenstaande foto is Schildersbedrijf van Kooten nog net het bedrijfspand te zien. Nu, anno 2011 is daar restaurant 'Le Bistrot' te vinden. Het schildersbedrijf is uit Hendrik-Ido-Ambacht vertrokken en heeft zich in Ridderkerk gevestigd.

Manufacturiers Noordegraaf en van Dalen

Van beide bedrijven hebben wij in ons archief geen afbeeldingen. Op de expositie maakt A. Noordegraaf reclame voor Scheepjeswol.

Zijn collega Van Dalen verkoopt zomerstoffen.

W.A. Van Roon

Van Roon bezorgt petroleum aan huis. In de meeste huizen staan nog petroleumstellen al was het maar om de stoofpeertjes en het rundvlees uren op te laten sudderen. Er is dus altijd een kannetje petroleum in huis en dat werd wekelijks aangevuld.

In eerste instantie komt van Roon met paard en wagen langs, maar later gebeurt dat met de Volkswagen.

De heer A.W. van Roon, benzinstationhouder en petroleumhandelaar, toont in zijn stand een aantal boekjes uit de razend populaire serie 'Petroleentje en Pijpje Drop'.

Zo rond 1952 zijn dit soort verzamelboekjes helemaal 'in'. Denk maar eens aan 'Piggelmee' waarvoor je plaatjes kon sparen bij van Nelle, of de Disney albums waarvoor je iedere week plaatjes kon kopen bij Margriet. Verder had je ook nog 'Flipje' het fruitbaasje van Tiel. Petroleentje was ook zo'n boekje, waaruit hierna enkele versjes.

Manufacturiers Noordegraaf en van Dalen.

Petroleentje ga je mee,
Over land en over zee.
Dan zal ik je 't plekje tonen,
Waar de vreemde dieren wonen.

Pijpje Drop je bent me er eentje,
Zei verwonderd Petroleentje.
Als ik met jou mee mag gaan,
Trek ik mijn mooiste jurkje aan.

J.C. Seton

Wat kan je als loodgietersbedrijf op een tentoonstelling laten zien, want wie loodgieter zegt denkt aan verstopte afvoeren en dat soort ongemakken. Maar Seton doet veel meer. Op de expositie laat hij in zijn stand o.a. sanitair zoals wastafels en toiletpotten, maar ook verwarmingsartikelen (denk daarbij aan kachels) en kooktoestellen zien.

L. Nugteren

De firma Nugteren, bekend als de kolenboer, is aanwezig met Esso flessengas. Het pand aan het Havenhoofd is eigenlijk Ridderkerks grondgebied. Het pand is inmiddels geheel gerestaureerd.

Van Roon aan de Veersedijk.

Zowel de benzinepomp als de petroleumhandel bestaan helaas niet meer.

Het pand van de firma Seton in de Dorpsstraat naast de Ned. Herv. Kerk.

De werkplaats van de firma Seton.

D. Stolk, de Vlashandel

Eén van de populairste café's uit de omgeving (het staat op Ridderkerks grondgebied) is ook vertegenwoordigd op de expositie. Hoewel geen echt Ambachts bedrijf heeft het toch meer binding met Hendrik-Ide-Ambacht en komen er meer bezoekers uit dit dorp dan uit Ridderkerk.

Op de tentoonstelling heeft de heer Stolk zijn stand ingericht met veel flessen gedistilleerd. Of dit ook ter plekke verkocht wordt staat nergens vermeld.

Het café bestaat nog steeds, maar is nu geen café meer, maar een restaurant onder een andere naam. De naam de Vlashandel staat echter nog steeds op de gevel te lezen.

Dan komen we nu zo langzamerhand aan het eind van de lijst van deelnemers.

Schoenmaker Vermeer

Hoewel iedere rechtgeaarde 'tAmbachter weet wie schoenmaker Vermeer is, zijn er bij ons Historisch Genootschap geen foto's te vinden.

Op de expositie heeft hij een bijna complete schoenmakerij ingericht, maar ook hiervan geen afbeelding. Om toch iets te laten zien over een schoenmaker is bijgaande afbeelding van internet gehaald en heeft dus niets te maken met schoenmakerij Vermeer.

De schoenmakerij is ten tijde van de tentoonstelling gevestigd aan de Kerkstraat.

Ook schoenmakerij Vermeer staat nu in het rijtje van verdwenen Ambachtse middenstanders.

En dan nu 'Last but not least'

Jac. Van Wingerden

Aan het begin van dit artikel over Mivera staat al een grote foto van de stand van dit bedrijf. Dit komt doordat wij van de zoon van Jac. Van Wingerden, Teun van Wingerden, een aantal gegevens over de expositie en deze fraaie foto kregen. Dit was dus een bron van inspiratie waarvoor we van Wingerden zeer erkentelijk zijn.

De winkel van van Wingerden staat in 1952, en nog tot het winkelcentrum aan de Reeweg wordt gebouwd,

Het pand van L. Nugteren.

D. Stolk, de Vlashandel.

In dit gedeelte van de Kerkstraat is aan de linkerkant de schoenmakerij van Vermeer.

Het pand van Van Wingerden.

aan de toen nog Ambachtsesteeg nr. 7. Zoon Teun neemt het bedrijf over en later ook de winkel van Berkhout aan de Dorpsstraat.

Na de bouw van het winkelcentrum aan de Reeweg

werd een nieuwe winkel geopend en verdwenen de winkels aan resp. de Ambachtsesteeg en de Dorpsstraat. Het pand aan de Ambachtsesteeg wordt gesloopt maar dat aan de Dorpsstraat bestaat nog steeds, nu met een andere bestemming.

Colofon

'Swindregt Were', een naam die naast 'Swijndregt Were' al eeuwen geleden gebruikt werd voor de Zwijndrechtse Waard, is het blad van het Historisch Genootschap Hendrik-Ido-Ambacht en de Historische Vereniging Zwijndrecht. Het periodiek verschijnt twee maal per jaar en wordt gratis aan de leden toegezonden.

Redactie Hendrik-Ido-Ambacht:

Mevr. J.C. van der Straaten-Ooms en A. van den Berg

Redactie-adres:

Schalksedijkje 20, 2988 BV Rijsoord

Telefoon: 0180-423889

Email: joke@vdstraaten.nl

Secretariaat Historisch Genootschap Hendrik-Ido-Ambacht:

J. van Beek, Weteringsingel 84, Hendrik-Ido-Ambacht

Telefoon: 078-6814882

Redactie Zwijndrecht:

Drs. C.L. van der Leer, A. Timmers-Ekelo en H.C. Popijus

Redactieadres:

Amandelgaarde 163, 3344 RC Hendrik-Ido-Ambacht

Telefoon: 078-6194677

Email: kpopijus@planet.nl

Verenigingsadres:

Oudheidskamer 'de Vergulde Swaen', Rotterdamseweg 53-55, Zwijndrecht

Druk: Pro Patria grafisch totaalleverancier Zwijndrecht

De verkoopprijs voor losse nummers: € 5,-

De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de onder auteursnaam geplaatste artikelen.

© Redactie blad en de auteur. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopieën, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming. Na toestemming moet de bron vermeld worden.

Verantwoording omslagfoto's en -illustraties

Achteromslag

De voorpagina van het eerste clubblad van CKV 'ALBATROS'.

De stand van Van Wingerden tijdens de tentoonstelling van de middenstandsvereniging 'MIVERA' in 1952.

Het pand van de firma Seton in de Dorpsstraat naast de Ned. Herv. Kerk.

Juli '54.

I-1.

ALBATROS-NIEUWS

MAANDBLAD VAN DE CHR. KORFBALCLUB „ALBATROS“

Zwijndrecht